

هدف قیام

هدف قیام امام حسین(علیه السلام) را به آسانی و بدون تکلف میتوان از سخنان آن حضرت استنباط کرد.

هدف قیام امام حسین(علیه السلام) را به آسانی و بدون تکلف میتوان از سخنان آن حضرت استنباط کرد.

آن گاه که امام(علیه السلام) بر اثر تهاجم عمال حکومت ناچار شد از مدینه خارج گردد، در ضمن نوشته های، هدف حرکت خود را چنین شرح داد:

1 - «إِنِّي لَمْ أَخْرُجْ أُشِيرًا وَلَا بَطْرًا وَلَا مُقْسِدًا وَلَا ظَالِمًا وَإِنَّمَا حَرَجْتُ لِطَلَبِ الْإِصْلَاحِ فِي أُمَّةٍ جَدِّي، أُرِيدُ أَنْ أَمُرَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَسِيرَ بِسِيرَةِ جَدِّي وَأَبِي عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ «;

یعنی: «من از روی خود خواهی و خوشگذرانی و یا برای فساد و ستمگری قیام نکردم، من فقط برای اصلاح در امت جدّم از وطن خارج شدم.

می خواهم امر به معروف و نهی از منکر کنم و به سیره و روش جدّم و پدرم علی بن ابیطالب عمل کنم.« در این سخن چند نکته مهمّ، شایان توجه است: 1 - اصلاح امت، 2 - امر به معروف و نهی از منکر، 3 - تحقق سیره و روش پیامبر و علی(علیهم السلام).

2 - آن حضرت در مقام دیگری فرموده است:«أَللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا كَانَ مِثًا تَنَافَسًا فِي سُلْطَانٍ وَلَا إِتِمَاسًا مِنْ فُضُولِ الْحُطَامِ وَلَكِنْ لِنَرْدِ الْمَعَالِمِ مِنْ دِينِكَ وَتَظْهَرِ الْإِصْلَاحَ فِي بِلَادِكَ وَيَأْمَنَ الْمَظْلُومُونَ مِنْ عِبَادِكَ وَيُعْمَلَ بِقَرَائِصِكَ وَسُنَّتِكَ وَأَحْكَامِكَ.« بار خدایا! تو می دانی که آنچه از ما اظهار شده برای رقابت در قدرت و دستیابی به کالای دنیا نبوده، بلکه هدف ما این است که نشانه های دینت را به جای خود برگردانیم و بلادت را اصلاح نماییم، تا ستمدیدگان از بندگان امنیت یابند و به واجبات و سنتها و دستورهای دینت عمل شود.« در این سخن هم چند نکته قابل توجه است: 1 - برگرداندن نشانه و علائم دین به جای اصلی خود، 2 - اصلاحات در همه شهرها، 3 - ایجاد امنیت برای مردم، 4 - فراهم ساختن زمینه عمل به واجبات و مستحبات و احکام الهی.

3 - در برخورد با سپاه حرّ بن یزید ریاحی فرمود:«أَيُّهَا النَّاسُ فَإِنَّكُمْ إِن تَتَّقُوا اللَّهَ وَتَعَرَفُوا الْحَقَّ لَاهِلِهِ يَكُنْ أَرْضِي لَّهُ وَتَحْنُ أَهْلُهُ بَيْتِ مُحَمَّدٍ (صلى الله عليه وآله وسلم) أَوْلَى بِوَلَايَةِ هَذَا الْأَمْرِ مِنْ هَؤُلَاءِ الْمُدَّعِينَ مَا لَيْسَ لَهُمْ وَالسَّائِرِينَ بِالْجَوْرِ وَالْعُدْوَانِ.« ای مردم اگر شما از خدا بترسید و حقّ را برای اهلش بشناسید، این کار بهتر موجب خشنودی خداوند خواهد بود.

و ما اهل بیت پیامبر(صلى الله عليه وآله وسلم)، به ولایت و رهبری، از این مدّعیان نالایق و عاملان جور و تجاوز، شایسته تریم «.

4 - و نیز در مقام دیگر فرمود:«إِنَّا أَحَقُّ بِذَلِكَ الْحَقِّ الْمُسْتَحَقِّ عَلَيْنَا مِنْ تَوَلَاةِ « ما اهل بیت به حکومت و زمامداری - نسبت به کسانی که آن را تصرف کرده اند - سزاوارتریم.« از این دو بخش از سخن امام(علیه السلام) نیز به وضوح استفاده می شود که آن حضرت خود را شایسته رهبری و زمامداری بر مردم می داند، نه یزید فاسد و دستگاه جائر او را. بنابراین، هدف امام حسین(علیه السلام) در این قیام، تحقق کامل حقّ بوده است.

اموری که آن حضرت به عنوان فلسفه قیامش به آنها اشاره میکند، از قبیل: اصلاح امت، امر به معروف و نهی از منکر، تحقق سیره پیامبر و علی، برگرداندن علائم و نشانه های دین به جای خود، اصلاحات در شهرها، امنیت اجتماعی، فراهم ساختن زمینه اجرای احکام، همه و همه این امور، زمانی قابل تحقق و اجراست که ولایت و حکومت در مجرا و مسیر اصلش قرار گیرد و به دست

امام(علیه السلام)بیفتد؛ لذا فرمود: «ما اهل بیت شایسته این مقامیم نه متصرفان متجاوز و جائز".

پس هدف نهایی آن حضرت، تشکیل حکومت اسلامی بر اساس سیره پیامبر و علی بوده است؛ که در پرتو آن، احکام الهی اجرا می شود و نشانه های دین آشکار و شهرها اصلاح و امنیت پابرجا و امر به معروف و نهی از منکر انجام، و سیره و سنت پیامبر و علی متحقق، و در نتیجه کار امت اصلاح می گردد. نکته شایان توجه این که تلاش خالصانه برای تشکیل حکومت اسلامی که منبع و منشأ تمام خیرات و برکات است - و شعبه مهم ولایت علی و آل علی(علیه السلام) هم که همان قبول حاکمیت و پذیرش تفسیر آنان از دین است - غیر از حکومت و سلطنت استبدادی و ریاست طلبی و کشورگشایی بر اساس هواهای نفسانی است که منشأ تمام مفاسد و شرور است.